

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐSÉG: Debrecen,
Révész-tér 2. szám. (Kistemplom.)

KIADÓHIVATAL: Debrecen,
Kálvin-tér 17. szám. (Püspöki hivatal.)

Megjelenik minden vasárnap. Előfizetési ár 1 évre 12'—pengő.
Postatakarékpénztári csekk számla: 43.916

FŐSZERKESZTŐ: D. Dr. RÉVÉSZ IMRE. FELFIŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: URAY SANDOR.

A KOLLÉGIUMI AKCIÓ KÖRÜL

Írta: Révész Imre püspök.

Istenünk iránti mély hálával jelentem be erről a helyről is, hogy a kollégiumi akció érdekében legutóbb 50—1943. sz. alatt kibocsátott két körlevelem (a lap január 24-i és február 7-i számaiban) meghozta remélt gyümölcseit: febr. 1. óta újabb 29—30,000 pengőnyi megajánlás és 7—8000 pengő újabb befizetés létezett e sorok írásáig (márc. 11) az akcióra egyház-községek és magánosok részéről.

Ez maga eléggé igazolja, hogy erre a legújabb megkeresésemre nem pusztán a hivatali „rendörködés” okából és céljából volt szükség. Szerencsére a jelentéstételre felszólított lelkipásztortestvérek közül mindössze ketten-hárman fogták fel így a dolgot a jelentéseik hangjának és tartalmának tanúsága szerint. A második körlevelem elolvasása után talán még ez a kettő-három sem gondolkozott volna így. Legáltalában is „szégyenpadot” és hasonlókat nem emlegetett volna. Ezzel a két-három testvéremmel külön próbáltam aztán megértetni, hogy az „őszinte lelkiismeretesség”-en nem sértődött másrólbeszélést értettem.

Az óriási többség a helyesen értelmezett őszinte lelkiismeretességgel szépen, nyíltan, tárgyilagosan előadta a való helyzetet. *Egyházközsege tagjainak jökönt a két katasztrófális esztendő okozta keserves nyomorúságát. A különben sem túlságosan nagy áldozatkészségnek a háborús közcélokra szakadatlan gyűjtésekkel igénybevétele. Magának a lelkipásztori családnak gyermektanítási gondok alatt vergődését, adóssággal, betegséggel küszködését.*

Mind csupa olyan tény és megokolás, amelyek előtt, minél egyszerűbben és minél szárazabban vannak előadva, annál inkább szájunkra kell tennünk a kezünket. Megalázottan kell elismernünk, hogy bármilyen életkérdés egyházkerületünk és egész református magyarságunk jelenére s jövőjére nézve a Kollégium megtartása és a mai idők parancsa szerint továbbfejlesztése, van ennél egy még súlyosabb anyagi vonatkozású életkérdése egyházkerületünknek is, egyetemes egyházunknak is: *az az egyre mélyülő krízis, amelybe egyházi közteherviselésünk a*

két világháború közti időszakban jutott és ezzel kapcsolatban a lelkipásztori családok óriási többségének életszínvonalai krízise. A háborús helyzet ezt a kettős krízist veszedelmesen mélyíti tovább — és senki sem tudja még csak sejtésszerűen sem megmondani, meddig!

A magam részéről a két körlevélre beérkezett jelentések alapján még sokkal tisztábban látom, mint ahogyan már eddig is láttam, hogy Kollégiumunk sorsa is jórészt azért kritikus, mert az előbb említett kettős krízis nyilvánvaló függvénye. És ha semmi egyéb okom nem volna is rá (pedig van bőven!), maga ez az egy ok elég nekem arra, hogy ugyanazzal az eréllyel és hűséggel, amellyel kollégiumi akciónk továbbfolytatását szorgalmazom, vessem bele magamat az igazságos egyházi közteherviselés és az egyetemleges lelkészi önségély problémáinak megoldásába minden illetékes fórumon, ahol e kérdésekben más, ezt a kettős problémát ugyanolyan eréllyel és hűséggel oldozgató szolgatársaimmal közreműködhetek. Dátumhoz kötött ígéretekkel lelkiismeretlenség volna kecségetnem — bárasak a háború végét és kimenetelét sejtethetnek már dátumszerűleg! —, de annyit tisztán látok, hogy az igazságos egyházi közteherviselés megvalósítása még nyugodtabb időkben is óriási munka volna, viszont az egyetemleges lelkészi önségély dolga ma is aránylag könnyen és gyorsan meg volna oldható.

Azt, hogy a szóbanforgó megpróbáltatott egyházközsegeknek és lelkipásztoroknak „a nyomorúság sok próbái közt is bőséges legyen az ő örömük, igen nagy szegénységük jószívűségük gazdagságává növekedjék”, hogy „erejük szerint, sőt erejük felett is adakozzanak” és „a szentek iránt való szolgálót” *önmagukra nézve is jótéteménynek és közösségi áldásnak tekintsék* (II. Korinthus 8: 2—4): kegyelmi ajándékként bármikor és bármelyiküknek megadhatja Isten az Ő Szent Lelke kitöltésével. Mi ezért testvérileg imádkozhatunk, de ez irányban semmiféle hivatali pressziót nem alkalmazhatunk és nem is

fogunk alkalmazni. Az akció ezután is ugyanolyan önkéntességi alapon marad, mint eddig. Alapvető és igen sajnálatos tévedése az egyeseknek, hogy az időnkénti számonkérés már ellenkezik az önkéntesség elvével. A robotos rabszolgaság és a nihilista szabadonc-ság között, helyesebben fölött még van egy harmadik magatartás és ez az egyedül keresztényi: a *boldog önkéntesség*, mely minden pillanatban kész számadásra is állani Isten és a Tőle rendelt emberi fórum előtt éppen azért, mert önkéntesség és mert boldog.*

Néhány válaszból meghatottan olvastam a hátramaradás megokolásai közt, hogy az illető lelkipásztor, többször még maga a gyülekezet is, valamely másik főiskolához érzi magát közel, akár a régi helyi hagyomány okából, akár mert maga a lelkipásztor ott nevelkedett. A hűség és a hála mindig föltétlenül tiszteletreméltó s nekünk eszünk ágában sincs egyetlen lelkipásztortestvérünket is arra erőltetni, hogy nehezen megtakarított hálafilléreit vonja el a saját szeretett Alma Materétől, hogy a miénknek adakozhassék. Ahogyan a bárhová vetődött debreceni diákból a magyar református egyház határain kívül és belül egyaránt elvárjuk, hogy el ne felejtkezzék ősi Kollégiumunkról, ugyanezt a magatartást egészen természetesnek és kötelességszerűnek tartjuk más főiskolák volt diákjainál a maguk kegyes és tápláló Anyjával szemben akkor is, ha a mi egyházkerületünkben szolgálnak. De azt ötlük is elvárjuk, hogy gyülekezetük áldozatkészségét a debreceni Kollégium érdekében is ébresszék föl és fejlesszék ki, ha egyszer az az áldozatkészség más kerületbeli főiskolák iránt ma is meg tud nyilvánulni. Elvárjuk pedig ezt egyebek közt azért is, mert mi nekünk nincs tudomásunk róla, hogy nem a tisztántúli egyházkerületbe tartozó egyházközségek között csak egy is volna, amelyik a saját kerületbeli főiskola mellőzésével akármily szerényen is, de rendszeresen támogatná a debreceni Kollégiumot (holott erre a mi Kollégiumunk a hagyomány alapján minden más honi főiskolánál nagyobb joggal tarthatna számot, hiszen majdnem két századon át az Erdélyen kívüli másik három superintendens egyházközségeit és iskoláit tetemes részben a mi Kollégiumunk látta el pásztorokkal, rektorokkal, preceptorokkal — még olyan időkben is, amikor magában az illető superintendenciában is működésben volt egy, esetleg több főiskola!)

Legmeghatóbbak mégis a válaszoknak azok a részletei, ahol egyes szeretett szolgatársaim a hátramaradás indokai közt az őszinte lelkiismeretesség netovábbjával (és a cinizmus lehalványabb árnyalata nélkül) megmondanak ilyeneket is: *megjelenkedez-*

* Csak kuriózumképpen emlitem meg, hogy egyik jelentéstevő kedves szolgatársam — e gondolatnál egyéb-iránt egymagában állva — a Kollégium helyzetét úgy kívánná biztosítani, hogy az akció által előteremteni kívánt összeget is vessük ki adóba, mégpedig lélekszám szerint. Mintha nem éppen a lélekszám szerinti adóztatás volna egyházi közhelviseletünknek legsebhetőbb és legsürgősebb orvoslást igénylő pontja, és mintha nem az önkéntesség útja volna az egyetlen út, amelyen a Kollégiumhoz nemcsak a zsebek, hanem a szívek is hozzákapcsolhatók — úgy, amiként négy század óta mindig!

tem róla, elhanyagoltam, nem vettem elég komolyan, járadt, szorongó lelkiállapotban nem tudok most sem magam lelkesedni, sem másokat lelkesíteni ezért a célért. Hála legyen Istennek, aki ad erőt az ilyen hibák meglátására és az ilyen vallomások megtételére! Ennél nagyobb záloga nincs és nem is lehet annak, hogy ugyanaz az Isten, aki bennünket ezzel az erővel meg tud ajándékozni, megajándékozhat mindenféle más erővel is, amire az Ő akarata szerint szükségünk van, hogyha azt Tőle szüntelenül és minden önerőről és öngazságról lemondva kérjük. Bárcsak mindnyájan — kezdve énrajtam — minél radikálisabban le tudnánk mondani Istennek ránknehezülő hatalmas keze alatt mindenféle „szégyen takargatásáról, mint akik nem járunk ravaszágban és nem is hamisítjuk meg az Isten ígét, de a nyilvánvaló igazsággal kelletjük magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt“ (II. Korinth. 4: 2).

A Kollégiumot nem mindenféle pénz, csak az ilyen „nyilvánvaló igazsággal“ Isten tiszta ígéje szerint adott és gyűjtött pénz fogja megtartani és azzá lenni, amivé a ma és a holnap Magyarországon lennie kell.

„Annak okáért, mivelhogy ilyen szolgálathoz vagyunk, amint a kegyelmet nyertük, nem esüggendünk el“ (II. Korinth. 4: 1), hanem — éppen a most vett bizonyosságok legnagyobb részéből is Urunk nyilvánvaló biztatását olvasva ki — visszük tovább végfogytig, ami ránk bízott.

Egyházkerületi közgyűlés

A folyó évi március hó 18-i egyházkerületi közgyűlésre tekintélyes számmal gyülekeztek az alkotó tagok. Előző nap délelőtt püspök úr elnöklété alatt esperesi értekezlet volt, melyen megjelent az ORLE és az ORPSZ főtákará: Dr. Vasady Béla professor és Szabó Imre budapesti esperes; előbbi a megszervezendő ORLE missziói lelkészi állásról, utóbbi az ORPSZ nagyfontosságú ügyeiről tett előterjesztést; mindkettőjüket nagy megértéssel fogadta az esperesi értekezlet. A két érdemes főtákar előterjesztéseire még visszatérünk.

Röviden számolunk be arról is, hogy az esperesek tanácskozása a jelentkező theologus- és segédlelkészhiányról s ezek nyomán elkerülhetlenül következő lelkészhiány körül forgott. A szélesen kiterjedő tárgyaláson, igen sok és igen nagy értékű gondolat vetődött fel, amelyről később külön cikk keretében ugyan csak meg óhajtunk emlékezni.

Március 17-én délután még a kollégiumi igazgatótanács és az egyházkerületi jog- és pénzügyi bizottság tartottak gyűléseket, előkészítve a másnap tárgyalás alá kerülő ügyeket.

A március 18-i közgyűlés a debreceni egyház presbiteri gyűléstermében tartott meg. Püspök urunk bibliaviasása (I. Tess. V: 9. és köv. versei a szakasz végéig) és buzgó imája vezette be a gyűlést; majd báró Vay László főgondnok mondott komoly értékű elnöki megnyitó beszédet.

A gyűlés formális megalakulása után elnökség a szavazatható-bizottság jegyzőkönyvéről tételt jelentést. A szabályszerűen s szép összhangban le-

folyt választások eredményeképpen, első helyen esküt tettek az egyházkerület újonnan megválasztott világi tanácsbírái: Dr. Csáky Lajos, Dr. Soós István és Dr. Buza László. Majd az egyházkerület újonnan megválasztott lelkészi főjegyzője: Dr. Ferenczy Károly debreceni lelképásztor lépett palástosan a közgyűlés elé s ő is letette a hivatali esküt. Főtiszteletű püspök úr mindnyájukat meleg szeretettel üdvözölte s iktatta be új tisztségökbe; az üdvözlésre Dr. Csáky Lajos és külön Dr. Ferenczy Károly főjegyző válaszoltak megilletődött szavakkal s ünnepélyes igérettétellel.

Az új lelkészi főjegyző első referádája volt: „Uray Sándor lelkészi főjegyzőtől a közgyűlés elköszön.” A jegyzőkönyvi számon túl, püspök úr szíves szavakat intézett a távozó egyházkerületi főjegyzőhöz, ki öt évig becsülettel és alázattal hordozta tisztét s aki ez évben tölti be debreceni szolgálata negyvenedik évét. A távozó főjegyzőt az elnöklő püspök és főgondnok ülésen kívül saját dedikált, albumalakú fényképükkel ajándékozták meg.

Az előbbi eskütelek kapcsán e helyen számolunk be arról is, hogy D. Dr. Kállay Kálmán egyházkerületi tanácsbíró leköszönt 12 év óta viselt kollégiumi igazgatói és lelkészképzőintézeti igazgatói tiszteréről. Gazdag érdemeit püspök úr méltatta, a közgyűlés pedig jegyzőkönyvében megörökítette.

D. Dr. Kállay Kálmán örökébe kollégiumi igazgatóvá Dr. Péter Zoltán tanárképzőintézeti igazgató, a lelkészképzőintézet igazgatójává pedig Dr. Vasady Béla theol. professzor választott; mindketten 3—3 évre, 1946 június 30-ig terjedő időre. Ők is letették a hivatali esküt s püspök úr üdvözlése után őket is meleg szeretettel fogadta és ünnepelte a közgyűlés.

A 48 pontból álló tárgysorozat aránylag elég gyorsan pergett. Hosszabb vitát mindössze a szeghalmi gimnázium alapítványi birtokának házi kezelésbe vételének ügye váltott ki. A kérdés alapos és szakavatott megvilágítása után a közgyűlés úgy határozott, hogy az ügyet leveszi napirendről s átadja az elnökségnek, abban a reményben, hogy kellő pótlás után a kérdés gyors megoldást nyer.

Nagy örömmel hallgatta a közgyűlés a Kollégium javára tett újabb alapítványokról és segélyekről szóló előterjesztést. Harsányi Pál 1000 pengős, Vasady Lajos 1000 pengős, az 1922-ben érettségizett diákok 1500 pengős alapítványokat tettek. Debrecen városa pedig a Kollégiumnak nyújtott eddigi 69 ezer pengős évi segélyt évi 20 ezer pengővel felemelte. Ezért a közgyűlés nemcsak Debrecen városának, hanem külön Dr. Kölcsey Sándor polgármesternek is hálás köszönetét nyilvánította. Végül Hajdú vármegye közgyűlése öt év alatt befizetendő 25 ezer pengős alapítványt tett; e helyen Rásó István alispán kitünő érdemeiért mondott a közgyűlés meleg köszönetet.

A tárgysorozat többi része currens ügyek sorozata volt; az érdeklődés mindvégig igen élénk volt. A gyűlés déli egy órára véget ért.

Délután félnégy órától egyházkerületi bírósági gyűlés tartatott. 11 közigazgatási bírósági ügy és 3 fegyelmi ügy került a bíróság három külön tanácsa elé, mely a délután folyamán ugyancsak letárgyalatott.

U. S.

D. Dr. Révész Imre püspök a szatmári Népfőiskolán

Őszinte öröme volt Kocsordnak március 14. és 15. napjain. Kocsord nemesszívű ifjúsági barátja: néhai Tisza Lajos gróf, akinek sírköve ma már csak a kocsordi templom közvetlen közeléből ébreszt bennünket Istenünk iránt mély hálára, még életében otthont adott, a már több év óta nagyszerűen működő szatmári Népfőiskolának.

Ez a népfőiskola a szatmári és nagykarolyi egyházmegyék nemes áldozatkészségéből Sipos Károly kocsordi lelképásztor és G. Szabó Szaboles missziói lelkész, a népfőiskola vezetésével ebben az évben áldott munkát végzett. Délvidéktől a Felvidékig, Dunántúltól Kelet-Magyarorszáig sok derék magyar református ifjúnak adott olyan áldott látásokat, melyeket egész életükben nem felejthetnek el.

A bezáró ünnepre meghívták D. Dr. Révész Imre püspököt, aki szolgálatrakész szeretettel fogadta el a meghívást és Török József esperessel, D. Dr. Illyés Endre lelkészképzőintézeti tanárral, valamint Tamás Ferenc egyházkerületi missziói lelkésszel kiszállt Kocsordra, hogy a gyülekezetben épügy, mint a népfőiskolán bizonyosságot tehessen az Isten Igéje hatalmáról.

Sokan jöttek össze erre az ünnepre. Egyházi és világi vezetőemberek: Török József és Peleskey Sándor esperesek, Kölcsey Ferenc főispán, egyházmegyei gondnok, főszolgabíró és főjegyző, a községi képviselőtestület és a presbitérium, Dr. Kiss Bertalan szatmári lelképásztor felsőházi tag, Pótor Sámuel csengeri, Kósa Zsigmond győrteleki lelképásztor és sokan, akik megismerték és már is megszerették a népfőiskolai munkát.

D. Dr. Révész Imre püspök felejtethetetlen bizonyosságot tett, mondván:

Ma ugyan sok más módja is van az embereknek, hogy egymással érintkezzenek, mint pl. a rádió, telefon, de a legkedvesebb mégis csak a levél.

Ma Magyarországon van egy mindennél nagyobb levélvárás kunyhókban és palotákban egyaránt. Várjuk a messze frontokról apáink és fiaink, az ott harcoló hőseink levelét. Óh milyen nagy öröm köllözik a szívünkbe, ha újra megérkezik az is, mert drága kéz írta. És milyen öröm katonáinknak, ha ők kaphatják a hírt, hogy az otthon, a Haza, melyért harcolnak, jól van. Minden várakozást felülmúl a frontról haza és hazulról a frontra menő levél.

Van ebben a meggyötört világban, ebben az örvény fölött tántorgó, létel és nemlétel között hanyódó világban még egy másik fajta, mindennél nagyobb levélvárás: Krisztus leveleinek a várása.

Ez a világ ma mindenütt azt kérdi: hol van Krisztus? Hol van hatalma és szeretete? Hol küzd a mi hőszünk, Jézus Krisztus az antikrisztus feltámadt hudaival? A Krisztus nevét közel 2000 év óta hirdető keresztyénség hőse miért nem üzen? Talán eltűnt? Megverték? Fogságba esett?

Nem! Krisztus nemcsak él, hanem ír ma is. A mi levelünk — mondja az apostol — ti vagytok.

A mi levelünk a ti szívetekben van. Mindenütt, ahol Krisztustól vésett szívű és Krisztus által formált emberek vannak.

Mindenki óhajtaná a békét. Krisztusról bizonyosságot tevő emberek nélkül eszelősség igazságról, békeségről és egységről beszélni. Egy esetben hiszi el a világ, hogy jobb korszak jön, ha olyan vezetőket és olyan hadsereget lát, mely csupa Krisztus-levelekből áll.

Krisztus magyar levelei — a népfőiskolásokhoz fordulva mondta a püspök — ti vagytok. Ne azért legyetek jók, munkások, hívek, mert megparancsolják, hanem azért, mert ez másként nem lehet, mert Krisztuséi vagytok.

A mi magyarságunk örök parancs. Isten parancsa, hogy itt álljunk Kelet és Nyugat véres gyepűin, akár-merről jöjjön is az ellenség. Számunkra nemcsak az a fontos, hogy mit hoz a holnap. Ma azon is szorongunk, hogy mi lesz a holnaputáni Magyarországon? Mi lesz a sorsa a mi gyermekeinknek? Tele van a mi magyar világunk társadalmi és politikai reformgondolatokkal, akárcsak 1848 március 15-én.

A döntő nem az lesz, hogy milyen új rendet írunk papíron. A döntő az lesz, milyen új magyar emberek lesznek. Lesznek-e olyanok, akik el tudják viselni a jövő magyar életet minden terhével? Krisztus levelei leszünk-e vagy a sátán levelei? Ez 1943 március 15-én a nagy kérdés.

Most megint ír Krisztus — fiatal magyar szívekbe — óh, ha ezek a levelek egyszer elindulnak, jöhet akármi vész, e levelek partot érnek és ez a part az új Magyarország lesz.

Amikor a magyar hajó a legörvénylőbb hullámokon vergődik, akkor van legnagyobb szükségünk Krisztusra.

Legyen életünk boldog bizonyosság arról: Krisztus hazajött Magyarországra. Krisztus győzött Magyarországon.

*

Ünnep volt ezekben a napokban Kocsordon. A gyülekezetben épügy, mint a népfőiskolán. — A püspök minden órát felhasználta, hogy szolgálhasson. Vallásos estén, gyülekezeti igehirdetés alkalmán, presbiteri gyűlésen, lelkészi és tanítói és világi emberek gyűlésén, népfőiskolán, külön feltett kérdésekre részletesen és közvetlenül válaszolt.

Közben munkatársai Török József esperes, Pótor Sámuel csengeri lelkipásztor a vallásos ünnepélyen, Nagy Jolán mátészalkai polgári iskolai tanárnő a leányoknál, D. Dr. Illyés Endre és Tamás Ferenc az asszonyok és ifjak között, valamint a március 15-i ünnepélyen szolgáltak.

Befejezésül szép bizonyosságot tett az egyik népfőiskolás ifjú, ezt mondván: Megláttam a falu helyzetét lelki szemekkel. Amit javítani kell a falun, mindennek az alapja a szeretet és az Evangélium. A régi falusi életet bensőségeesebbé kell tenni. Nagyon fontos a vasárnapi iskola és a KIE-munka. A mi életszemléletünk: krisztusi alapokon induljon el az új Magyarország!

Felejthetetlen marad ez a néhány nap. Sokan vitték el szívében a boldog bizonyosságot, hogy csak Krisztussal lehet élni és sokan a sóvárgást: Krisztus jöjjön haza Magyarországra.

T. F.

Lemondjunk-e a stóláról?

1939. évben 111-43 P, 1940. évben 185-20 P, 1941. évben 237-74 P, 1942. évben 388-15 P tizedet fordíthattam Isten dicsőségét szolgáló célokra. A fenti tizedeket mindig a bruttójövedelmeimből adtam le. 1939-ben, amikor Isten iránti hálából, hogy megkönyörült rajtam és két és fél évi koldussá tevő állástalanság után kenyeret, tisztességet jelentő állást adott, megkezdtem a „tized”-adást, annyi mindennem hiányzott, hogy amikor elfoglalva állásomat, megcsináltam a költségvetésemet, a legsivárabb deficittel záródó esztendőnek néztem elébe. Hitelbe vettem kerékpárt, palástot, egy öltöny nyári szürke tropikál ruhát s az ebédfőzéshez legszükségesebb háztartási dolgokat. Pár darab könyvvel, évi fizetésemet kitevő adóssággal s kultúrigényeim nullára redukálásával kezdtem meg a lelkipásztorkodást s a második esztendő végén már megszűnt a deficit. Minden földi adósságomat rendeztem, sőt ráadásul Istenről feleséget is nyertem. A harmadik esztendőben gyermekünk született s most a negyedik esztendőben a második gyermekünket várjuk. Feleségem szegény szülők gyermeke s ami pénzbeli segítséget a szerény kiházasításon felül a szülők adnak, az mindig benne van a bruttójövedelmemben. Nincsen három-ötszobás komfortos, drága bútorokkal, könyvtárral, rádióval, perzsaszőnyegekkel és képekkel megrakott lakásom, nincs gazdag ruhatárunk és éléskamránk, nincs takarékbetéünk, gazdag rokonunk sincs és szegénységünk mégis gazdagság s annak a kevésnek, amink van, jobban tudunk örülni, mint tízszer vagy százszor annyinak. Ha valakinek, nekem akkor is, amikor még nőtlen voltam, ma meg különösen fogamhoz kell verni minden garast s megnézni meddig nyújtózkodhatom és mégis az az áldott tapasztalásom, hogy ha van hitünk, minden körülmények között lehet adni tizedet; lehet jelentős összegekről is lemondani, csak persze akkor egyidejűleg le kell tudni mondani a dohányzásról, a divattal tartó öltözködésről, vacsorák adásáról, szórakozásokról, sőt egyelőre le kell mondani bizonyos kultúrigények kielégítéséről is, arról nem is szólva, hogy föld- vagy házszerzésre, öreg napjaink biztosítására semmit sem rakhatunk félre.

Ha lehet adni tizedet, sőt isteni parancs is van rá, hogy kell is adni dézsmát minden jövedelmünkből, akkor meggyőződéseim, szerintem lehet sőt le is kell mondani a stóláról. „Méltó a munkás a maga bérére.” „A jól forgoló presbiter kettős tisztességre méltassanak.” E bibliai igékre hivatkozással — meggyőződéseim szerint — célját tévesztett dolog a stóla mellett törni lándzsát s állítani, hogy a lelkipásztornak joga van bibliai értelemben is a stólára. „Ingyen vettétek, ingyen adjátok...” „Azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom.” Ez igék szellemében mégis csak az cselekszik, aki a Pál apostol I. Tim. 5, 8. versének szem előtt tartásával azt a vagyontöbbletet, azt a pluszt (hogy mi ez a plusz, azt mindig az adott körülmények döntik el, pl. plusz lehet az utolsó darab kenyered fele, vagy kulaesodban lévő italnak a fele, ha azzal felebarátod életét hosszabbíthatod meg), ami a családjáról köteles gondoskodáson felül marad: Isten céljaira fordítja. Kérdés, hogy akár Pál apostol, akár

Peter, aki családostól volt, akár az a jól forgolódo s kettős tisztségre méltó presbiter csak annyi vagyonnal is rendelkezett-e, amennyivel e sorok írója? Ha valaki hálát érez Isten iránt és vallja, hogy testetül-lelkestül nem a magáé — és nem is csak a családjáé —, hanem hűséges Megváltójáé, az Úr Jézus Krisztusé, akkor ez a valaki tudni fogja, hogy bár háláját soha örökké le nem róhatja, háláját mégis csak úgy mutathatja ki, ha legkevesebb: *vagyona tizedével s ideje hetedével Isten dicsőségét szolgálja*. A hála kimutatásának ez a módja bizony nem könnyű! Minél kevesebb a jövedelem, minél több mindenre kell az a jövedelem, lett légyen bármekkora az a jövedelem, annál nehezebb leszakítani belőle a tizedet. De lehet, mert Krisztusban ez is lehetséges! Mondhatjuk így is: szív dolga az egész. *Ha valakinek pan érző szíve, meleg szíve, akkor nemhogy a stólát, sőt tizedet nem fogja sajnálni, hanem egyenesen azt fogja sajnálni, hogy csak annyit és nem többet tud elszakítani Isten céljaira a családjáról gondoskodás isteni parancsának megszegése nélkül.*

Mondjunk le tehát a stóláról! Nem fizethetünk reá! De nem az egyházközség, nem is a stólaris funkció igénybevevő egyháztagnak javára, hanem az árvák, özvegyek, aggok, támogatásra szoruló, Isten dicsőségét szolgáló intézmények javára. Stólát tehát mi ne szedjünk magunk számára — ha a lelkészi fizetésből meg nem tudunk élni, a stólaival kiegészített jövedelmünk se lesz elég és méltó bér a mi munkánkért —, de minden esetben fizetessük be az egyház bel- és külmisztói pénztárába. Az így előálló anyagi „vesztésünkkel” mindenesetre számítsuk be a „tizedbe” s ha a szívünk engedi — a bukszánk sohasem fogja engedni — a hivatalos tized leadásán felül törekedjünk a „kilenced” leadására is, de úgy, hogy a mi alamizsnálkodásunk litkon legyen s a megsegített ne is sejtse, hogy ki által segítette meg az Isten. Ez utóbbi jótékonykodás lesz ugyanis az Isten előtt tetsző s egyedül okos istentisztelet. És ez lesz a legszebb példaadás is, még ha kevés követőre talál is. Akik azonban ilyen istentiszteletet is tartanak, azok nem hánják meg, még akkor sem, ha történetesen az általuk istápoltt szeretetintézmény gondoskodására szorulnak öreg-ségükre. Nem bánhatják meg, ha Krisztus evangéliumának mindhalálig engedelmeskednek!

(Csépa.)

Nagy Balázs,
segédlelkész.

A lelkészek állami illetményeinek kiszámítása¹

A lelkipásztoroktól hozzánk érkező kérdésekből napról-napra tapasztalom, hogy az államtól élvezett illetmények kiszámítása tekintetében a legtöbben nem tudnak eligazodni. Ez természetes is, mert az emelés mértékét a vallás- és közoktatásügyi minisztérium csak a hivatalokkal közölte. Mindenki szereti azonban tudni azt, hogy mennyi jár neki és mennyi az eszközölt levonás. Az alábbiakban egy olyan kulcsot igyekszem összeállítani, amelyből mindenki a maga állami illetményeit kiszámíthatja.

A családi pótlék 1942 október 1-ig visszamenőleg

¹ Átvétetett a „Sárospataki Református Lapok”-ból.

a feleség és a két első gyermek után 48—48 pengő. A harmadik gyermeknél 10 P-vel, a negyediknél 20 P-vel, az ötödiknél 30 P-vel több. (A családi pótlékot a házasságkötés, vagy gyermekszületés után azonnal kérni kell, mert aki egy hónapot késik, az visszamenőleg nem kapja meg.)

A korpótlékok összege 1943 január 1-től kezdve (az eddig 7%-os emelkedés betudásával) 25%-kal emelkedett. Eszerint I. korpótlék 34 P, a II. korpótlék 68 P, a III. korpótlék 85 P, a IV. korpótlék 102 P, az V. korpótlék 119 P. (A korpótléknál csak az I. korpótlék kiutalását kell kérni a többi automatikusan utaltatik.)

A kongruáját minden lelkipásztor tudja az 1938. évi konvenci jegyzőkönyvből, a felvidéki lelkipásztorok pedig a kongrua ügyben részükre annakidején érkezett miniszteri jegyzőkönyvből vagy leiratból.

A fenti három adatból adódik a legtöbb lelkipásztor államsegélye. Ebből kétféle levonást eszközöl a vallás- és közoktatásügyi minisztérium és pedig a nyug.-intézet által kimutatott járulékokat és az OTBA tagsági díjat. Megjegyzem, hogy aki csupán családi pótlékot kap, abból az Illetményhivatal nem vonja le a nyug.-intézeti járulékokat, azoknak külön kell azt az egyházmegyei pénztárba befizetniök. Hogy mennyi a nyug.-intézet járulék összege, azt minden év júliusában a lelkipásztorok a konvenciótól megkapják külön kimutatásban. Az OTBA %-ot pedig mindenki megállapíthatja az OTBA könyvecskéjéből. Az ott kimutatott alapösszeg 1%-a, vagy azoknál, akik házi orvosi és szakorvosi szolgálatot is kértek, azoknak 1 és fél %-a számítandó.

Legnehezebb azoknak a számítás, akik nem kapnak kongruát, csak családi pótlékot és korpótlékot. Tudni kell azt, hogy csak az a kongruát nem élvező lelkipásztor kap korpótlékot, akinek a megállapított helyi javadalma nem éri el azt az összeget, ami járna neki, ha kongruás lelkész volna és amit a korpótlékával kiegészített összeg tesz ki. Azaz a helyi javadalma 2176 pengőre egészíti ki az állam. Most ha valakinek a helyi jövedelme 3000 pengő, csak akkor kaphat korpótlékot, ha a 2176 pengő + a korpótlék meghaladja a 3000 pengőt. Az ezen felüli összeget utalja ki számára az Illetményhivatal. Ebben az esetben pl. I. korpótlékot az illető nem kaphat, mert az 408 pengő és nem éri el a 3000 P-t, sőt még a második korpótlékból sem kaphat, mert az 816 pengő s ha azt hozzáadjuk a 2176 pengőhöz, amennyire kiegészíti az állam, akkor is még 8 P híja lesz a 3000 pengőig. A következő korpótlékot már meg fogja kapni 8 pengő híján.

A fentiek alapján minden lelkipásztor pontosan kiszámíthatja állami járandóságait.

I. B.

HÍREK AZ EGYHÁZMEGYÉKBŐL

BÉKÉSBÁNÁTI EGYHÁZMEGYE.

Hódmezővásárhelyen március 7-én, vasárnap fejeződött be a népfőiskola. A tanfolyamon a békésbánati egyházmegye tizenegy gyülekezetéből összesen 37 ifjú vett részt. Ez a 37 ifjú négy hétig együtt élt, együtt tanult, művelte magát, együtt készült arra, hogy egyházának hűséges tagja, nemzetének öntudatos polgára legyen. A záróünnepélyen az ifjak maguk számoltak be előadásokban, szavalatokkal.

énekszámokkal lelki és szellemi gyarapodásukról. A tanfolyam legfőbb és legközelebbi célja az volt, hogy az ifjakat az ifjúsági munka aktív résztvevőivé nevelje. Hódmezővásárhelyen az ideai tanfolyam a népfőiskolának már a negyedik évfolyama volt.

A **vésztői** református egyházközség az ifjúsági munka végzésére ifjúsági lelkészi állást szervezett. Erre a lelkészi állásra a presbitérium javaslatára az egyházközség választói március hó 14-én egyhangúlag Juhász Sándor volt vésztői segédlelkészt hívta meg. A gyülekezet nagy szereppel várja megválasztott ifjú lelkipásztorát, akinek beiktatása április hó 4-én lesz.

BIHARI EGYHÁZMEGYE.

A „szabadságharerről” emlékeznek meg a réti reformátusok vallásos estélyén. A réti református kultúrteremben a szombat este (március 13-án) tartandó sorozatos vallásos este keretében Engi Sándor tanító: „A magyar szabadságharc legendás alakjai” címen tart vetítettképes előadást. Az előadás előtt Dr. Szabó Lajos lelkipásztor bibliát magyaráz. Az előadás iránt rendkívül nagy érdeklődés nyilvánult meg.

Dr. Szabó Lajos nagyváradi lelkipásztort a Vöröskereszt országos elnöke a Vöröskereszt érdekében kifejtett munkája elismeréséül díszoklevéllel tüntette ki. A kitüntetés az elmúlt napokban Dr. Hlatky Endre főispán meleg szavak kíséretében nyújtotta át Dr. Szabó Lajosnak.

A **Nagyváradi Református Akadémia** legutóbbi összejövetelén Dr. Szabó Lajos lelkipásztor: „Nőszövetségeink és a reájuk váró szociális feladatok” címen tartott előadást. Az előadás rövidesen nyomtatásban is megjelenik.

A **nagyváradi presbitérium** elhatározta a réti körzetben építendő iskola munkálatainak haladéktalanul megkezdését. A presbitérium erre vonatkozó határozatát március 12-én az egyházmegyei tanács és március 18-án a kerületi közgyűlés fogja tárgyalni. Az építés költsége 117.000 pengő.

A **tiszántúli egyházkerület** szép, új missziói telepén, *Barátkán* véget ért az első népfőiskolai tanfolyam, mely 21 napig tartott. Az ország sok vidékéről több, mint 40 ifjú jött össze, akik idejüket a legkomolyabb munkával töltötték. Sok szép előadást hallgattak végig, de legtöbbször volt az, hogy három hét alatt azt látták meg: Krisztussal járva építhetjük a szebb jövőt. Nagyon sok lelkipásztortestvérünk látogatta meg a népfőiskolát. Nagyváradot is megtekintették az ifjak, ahol a nagyváradi református egyház vezetője, élén Csernák Béla lelkipásztorral, nagy szeretettel látták őket. A népfőiskola barátai közül különösen sokat szolgált Vadai Béla esperes, Vadon Béla derecskei lelkipásztor, a nagyváradi fiatalok köre Orth Győző missziói lelkész vezetésével, Narancsik Imre nagymuzsalyi, Madarász József nádudvari, Kardos Lajos hajdúbagosi, Kulcsár Endre révi lelkipásztorok. A tanfolyam vezetője Ács Mihály missziói lelkész, nevelője pedig Tisza Imre diakónustestvér volt.

NAGYBÁNYAI EGYHÁZMEGYE.

A **nagybányai egyházmegye lelkészei** február 23-án Szatmárnémetiben konferenciát tartottak a belmisszió mai kérdéseinek megtárgyalására. A megújító áhítatot Oláh Sándor esperes tartotta, a II. Kor. 3:19. versei alapján a lelkipásztor igazi munkájára mutatott rá, kik vagyunk mi és mi a hivatásunk. Jánosy Imre nagyhodosi lelkész a vasárnapi iskola jelentősége, Tamás Ferenc egyházkerületi missziói előadó az ifjúsági munka s annak a leventemunkával való kapcsolata, Papp Zsigmond szárazberki lelkész a belmissziói munka akadályai s azok elhárításáról tartott előadást. Az előadásokat megbeszélés követte s komoly hozzászólások hangzottak el. Leszögezhetjük, hogy a vasárnapi iskolai munka nagyfontosságú egyházunk jövőjére nézve, a leventemunka mellett nem szabad elhagyni az ifjúsági egyesületi munkát, s a munka zavartalan menetére a gyülekezet tagjai közül kell munkatársakat keresni és nevelni, hogy a megsokasodott belmissziói munka előtt akadály ne legyen. És mindennek előtt legfontosabb, hogy elsősorban magunkat építsük az Igével, hogy másokat is építeni tudjunk. A rövid félnapos konferencia Oláh Sándor esperes imájával ért véget. Áldott alkalom volt ez a találkozás — melyen az egyházmegye szinte minden lelkésze résztvett —, hogy egymást építve, betölthessük a reánk bízott feladatokat.

HEVESNAGYKÚNSÁGI EGYHÁZMEGYE.

Kormányzói kihallgatás. A Kormányzó úr *Öfjóméltósága* folyó hó 10-én magánkihallgatáson fogadta Gaál István esperest és Dr. Tóth Dezső tiszakürti lelkipásztort, mely alkalomból átnyújtották Kormányzó úrnak az egyházmegye történetéről Dr. Tóth Dezső által írott mű díszköléses példányát, mivel a Kormányzó úr *édesapja* negyven esztendőig, két testvére is hosszabb ideig az egyházmegye gondnokai voltak, ami a műben megfelelőleg méltatva van. A Kormányzó úr nagy örömmel és látható meghatoltsággal fogadta az egyházmegye ez irányú tiszteletét. Megemlítendő még, hogy a külön dobozba elhelyezett mű díszkölése Huszár Lenke debreceni diakonissza iparművész tehetségét dicséri.

Esperesi látogatás a sokgyermekes és egykés családoknál. Gál István hevesnagykunsági esperes a tiszakürti egyházban gyülekezeti nap keretében szolgált. Ennek kapcsán felkereste a gyülekezet sokgyermekes és egykés család-jait, mindenütt megrázó erővel mutatva irányt a jövőre.

Tiszazugi lelkészköri gyűlés. Február 15-én Gaál István esperes Tiszaugra összehívta a környék lelkészeit, hogy velük közvetlenül megbeszélje s elintézza a lelkészek személyét s egyházaik különleges dolgait érdeklő ügyeket. Fáradtságot nem ismerő, tettekre kész esperesünk több év óta gyakorlatba hozta már ezeket a lelkész körökönkénti személyes megbeszéléseket, amiket az a tapasztalat igazol, hogy így egyfelől tehermentesítve van az esperesi iroda s az egyházmegyei közgyűlés kellőleg előkészített ügyeket tárgyal, másfelől a személyes érintkezés minden levelezésnél többet ér.

Március hó 7-én iktatta be a kunhegyesi egyház tanyagondozó lelkipásztori állásába az egyhangú lelkesedéssel meghívott Fabó Zsigmond lelkipásztort Vargha Zoltán egyházmegyei lelkészi főjegyző. Az új lelkipásztor működése elé, segédlelkészi minőségében kifejtett eredményes munkássága alapján, nagy reménységgel tekint az egész gyülekezet, különösképpen pedig a gondjaira bízott 2000 tanyán lakó református lélek.

I R O D A L O M

Révész Imre: A Himnusz gyökerei a debreceni Kollégiumban. Szatmárnémeti Kölcsey Társaság ülésén 1942 december 13-án tartott előadás, amely tulajdonképpen a Himnusz *theológiai exegézise* s annak kimutatása, hogy Kölcsey mennyire magabiztosan az ősi kollégiumi szellemet, ahol 14 évig tanult. „Valahányszor a Himnusz t énekeljük, gondoljunk mindig egy kicsit — de vallásfelekezeti különbség nélkül, mert itt éteri magasságban vagyunk minden vallási differencia felett — a debreceni Kollégiumra is: legyünk hálásak iránta, szcressük multjájért, segítségük jelenében, imádkozzunk jövődjéért!”

H A L O T T A I N K

Tusa Menyhért, a máramaros-ucocsai egyházmegye volt tanácsbírája, viski református lelkipásztor hosszú, kínos betegség után 58. évében március 12-én elhunyt. Az elköltözött lelkipásztor harminc évig szolgált az Úrnak, ebből a három évtizedből fele az ucocsai Szőlősgyula, másik fele pedig a máramarosi Visk egyházában folytatott áldozatos munkában telt el. A megszállás ideje alatti az Ige alázatos hirdetésén kívül, a magyar nemzeti megmaradás önzetlen, hűséges munkása volt. Temetése márc. 14-én történt. A temetési szertartást *Isaák Imre*

a máramaros-ugocsai református egyházmegye esztergomi, Szécsényi István huszti lelkipásztor és Hadházy Antal viski vallásoktató-lelkész végezték. A B. F. R. A.

K R Ó N I K A

Az Egyetem alakulás története címen Dr. Szentpéteri Kun Béla professzor tollából megjelent nagyjértékű könyvből (melynek ismertetésére még rövidesen visszatérünk) közöljük a facsimileben közrebocsátott alábbi, történelmi adalékszámamban levélét:

Nagyságos Rektor Úr!

Folyó évi szeptember hó 10-én 56—1915—16. sz. alatt kelt jelterjesztésére értesítem Nagyságodat, hogy a m. kir. kormány csak a megkezdett úton halad tovább akkor, midőn a debreceni m. kir. tudományegyetem fejlődését a jövőben is töle telhetőleg jóindulatú támogatásban kívánja részesíteni.

A magam részéről pedig a visszaemlékezés őszinte örömevel gondolok a debreceni m. kir. tudományegyetem bölcsőjét képező ősi református Kollégium évszázados nagyjértékű hagyományaira, valamint az egyetem felállítását elősegítő nemes és kitartó áldozatkészség szebbnél-szebb megnyilvánulásaira és már ezeknek alapján is megkülönböztetett meleg érdeklődéssel kísérem figyelemmel az új egyetem fejlődését s odaadó óhajlással remélem izmosodását, hogy ekképpen a hozzáfűzől szép remények valóra váltván: legyen az egyetem az igaz tudományok mindenkor otthona, hazánk üdvére és boldogulására, a magyar nemzet örök dicsőségére.

Budapest, 1915. évi szeptember hó 17-én.

T i s z a s. k.

Petőfi Sándor Naplójából közöljük az alábbi aktuális, mély elgondolkozásra indító sorokat:

PEST, MÁRCZIUS 15-ÉN

1848.

„ÜDVEZ LÉGY SZÜLETÉSED NAPJÁN MAGYAR SZABADSÁG! ELŐSZÖR IS ÉN ÜDVEZELLEK, KI IMÁDKOZTAM ÉS KÜZDÖTTEM ÉRETTEDE, ÜDVEZELLEK OLY MAGAS ÖRÖMMEL, A MILYEN MÉLY VOLT FAJDALMAM, MIDŐN NÉLKÜLÖZTÜNK TEGEDET! — ÓH SZABADSÁGUNK, ÉDES KEDVES UJSZÜLÖTT, LÉGY HOSSZÚ ÉLETŰ E FÖLDÖN, ÉLJ ADDIG, MIG CSAK ÉL EGY MAGYAR: HA NEMZETÜNK UTOLSÓ FIA MEGHAL, BORULJ RÁ SZEMFEDŐ GYANÁNT... S HA ELŐBB JÖN RÁD A HALÁL, RÁNTSD MAGADDAL SIRODBA AZ EGÉSZ NEMZETET, MERT TOVÁBB ÉLNIÉ NÉLKÜLED GYALÁZAT LESZ „VELED HALNIA PEDIG DICSŐSÉG!“

Dr. Koncz Sándor honvédfőlelkész a debreceni egyetem református hittudományi kara „a XIX. és XX. század vallástudományi és dogmatikai rendszerei“ című tárgykörből magántanárává habilitálta. Dr. Koncz Sándor habilitációs tanulmánya „Hit és vallás. A magyar református vallástudományi theologia kibontakozása és hanyatlása“ címmel 1942-ben Debrecenben jelent meg. Szóbeli vizsgálja március hó 10-én volt. Magántanári próbaelőadását is ugyanazon a napon tartotta a theologia és korszellem egymáshoz való viszonyáról. A próbaelőadás elhangzása utána a hittudományi kar Dr. Koncz Sándor magántanári habilitációját a maga részéről elfogadottnak nyilvánította s az iratokat megerősítés végett az egyetemi tanács útján a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrhoz terjesztette fel.

A szegedi Bethlen Gábor Kör missziós- és regőcsoportja Újszöreg, Újszentivánon, Szőregen, Somogyi-telepen, Algyőn tartott műsoros délutánt. Március 7-én Kiskun-dorozmán és Deszken rendez műsoros estet a Darányi Kálmán Diákház javára.

A református konventen egyházművészeti bizottság alakult. Célja az egyházi ingatlan és ingó műemlékek gondozása, valamint az egyházi építészeti és művészeti fejlesztése. Azt hisszük, hogy a bizottság munkakörébe beleillik a református magyar egyházi zene ügyének a felkarolása is. A bizottság gróf Teleki Domokos elnöklete alatt megtartotta alakuló ülését s egy szabályrendelet-tervezetet már le is tárgyalta.

A lelkész-tanítóképzés. Mint ismeretes, a dumellék egyházkerület éveken át fenntartotta a Nagykőrösi Lelkész-tanítóképző Tanfolyamot. Theol. Akadémiát végzett hallgatók évről-évre el is végezték ezt a tanfolyamot, úgy, hogy az összes egyházkerületek között a Dunamelléknek van a legtöbb olyan lelkipásztor, akinek tanítói oklevele is van. Tekintettel a sok nehézségre és a kultuskormányzatnak a tanítóképzőkre vonatkozó újabb rendeletére, a dunamelléki egyházkerület a Lelkész-tanítóképző Tanfolyamot 1942 június havában megszüntette. Az egyházkerület vezetősége azonban komolyan gondol arra, hogy a tanítóképzőt végzett kiváló ifjak előtt megnyíljon a theologia kapuja és így mégis csak elérjék azt, hogy legyenek mindig tanítói oklevéllel rendelkező lelkipásztoraik, akik szívesen vállalják majd azt a szolgálatot, melynek végzésére tanítói és lelkipásztori oklevél egyaránt szükséges.

A népfőiskolák gondolata lázas tevékenységbe hozta a magyar szellemi és lelki élet vezetőit. A néhány állami eredetű kezdeményezés mellett az egyes történelmi egyházak, kultúrszervek szinte egymással versenyeznek a népfőiskolák létrehozásában és fenntartásában. Ennek a kétségtelenül lázas szorgalomnak önvádoló színezete is van. A múltban nagyon keveset foglalkozott a magyar vezetőréteg népünk művelésével. Elmaradottság, tanácstalanság és reménytelenség jellemezte sok helyen a magyar falut. A népfőiskola ebből az elmaradottságból akarja öntudatos munka által felemelni a magyar falut, mert a magyar nép öntudatán, műveltségén, szellemi és lelki erején nemzetünk jövője dől el. (o.)

HIVATALOS ÉRTEŚÍTÉS

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

1176—1943. szánt.

TÁRGY: Húsvét előtti Levente Csendes Napok tartása.

KÖRLEVÉL

valamennyi gyülekezet nagytiszteletű lelkipásztorához.

Szolgatársaim az Úrban!

A m. kir. honvédelmi miniszter úr 133.471 eln. 40 k.—1943. számú rendeletét átvizsgálva, szeretettel hívom fel figyelmeteket még a múlt év, 1942. év december hó 13-án megjelent és a Debreceni Protestáns Lapban megjelent 7921—1942. sz. püspöki körlevelemre, melyben már akkor kértelek mindannyiőtöket, hogy a református vallású leventék számára Levente Csendes Napot tartsatok.

Az idézett honvédelmi miniszteri rendelettel kapcsolatban szeretettel kérek benneteket az alábbiakra:

1. A Levente Csendes Napok 1943. évi március hó 15 és április hó 11-e között legyenek.

2. Az előkészítés ügy történeljé, hogy az illető leventeparancsnokkal való megbeszélés után, a levente foglalkozási nap valamelyik szombati nap délutánjára tétessék át, amikor a leventék számára úrvacsorai előkészítő evangélicizációs előadásokat tartunk. Másnap, vasárnap, lehetőleg ünnepélyes leventeistentisztelet keretében, a leventék járuljanak az Úr szent asztalához. Hangsúlyozottan kérem, hogy az Úr szent asztalához való járulásnál mellőzzünk mindenféle kényszert. Az Úr szent asztalához leventéink csak lelkük őszinte vágya szerint járuljanak. Bizonyágtévéseinkkel — fontos —, hogy ébresszük fel ezt a lelki vágyat.

3. Az idézett honvédelmi miniszteri rendelet elrendeli, hogy az illetékes leventeparancsnokok az említett időpontig lépjenek érintkezésbe az illetékes lelkipásztorokkal. Továbbá, hogy az említett alkalmakon mind a leventeparancsnokok, mind a leventék teljes számban résztvegyenek.

4. A Levente Csendes Napokról az egyházmegyei missziói előadók útján, az egyházmegyéken keresztül, az őszi egyházkerületi közgyűléshez jelterjesztett jelentést kérek. Erre, az ifjúság lelkigondozása szempontjából oly fontos munkára, Isten áldását kérve maradok Debrecen, 1943 március hó 17-én.

szolgatársatok az Úrban:

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

1233—1943. szám.

TÁRGY: Hadigondozási bélyeg-sorozat ajánlása.

KÖRLEVÉL.

Folyó évi március hó 15-én a hadigondozás javára szolgáló felárral nyolc címletből álló alkalmi bélyegsorozat került forgalomba. A bélyegek az egyes korok legjellegzetesebb magyar katonatípusainak ábrázolásával szemléltetik a magyarság vitézi erényeit. A bélyegek a kereslet, illetve fogyasztás mérvének megfelelő korlátlan mennyiségben kerülnek forgalomba s azokat valamennyi postahivatal árusítja.

Felhívom a kebelbeli lelképásztorokat és a közép- és középfokú iskolák igazgatóit, hogy a hadigondozás minél hatékonyabb támogatása érdekében a levelek bérmentesítésére ezeket a bélyegeket használni és a bélyegek fokozott használatára saját hatáskörükben a figyelmet felhívni szíveskedjenek.

Debrecen, 1943 március 17.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

Máv-menetrend.

SZEMÉLYSZÁLLÍTÓ VONATOK ÉRKEZÉSE Debrecenbe

2 ó. 45 p.	Csap—Nyiregyháza.
4 ó. 37 p.	Seps szentgyörgy—Máramarossziget (Sebesvonat.)
7 ó. 20 p.	Nagyvárad.
7 ó. 27 p.	Érmihályfalva.
7 ó. 29 p.	Nyiregyháza.
7 ó. 35 p.	Püspökladány.
7 ó. 41 p.	Tiszalök.
7 ó. 50 p.	Tiszafüred.
8 ó. 08 p.	Nagyléta—Vértes.
8 ó. 18 p.	Nyiregyháza (Sinautó.)
9 ó. 04 p.	Csap.
10 ó. 40 p.	Máramarossziget—Királyháza.
11 ó. 40 p.	Budapest nyug. (Gyorsmotor.)
14 ó. 20 p.	Budapest nyug. (Személyvonat.)
15 ó. 11 p.	Szerenes—Nyiregyháza.
15 ó. 56 p.	Budapest keleti (Sinautó.)
17 ó. 35 p.	Balmazújváros.
17 ó. 37 p.	Nagyvárad.
17 ó. 42 p.	Tiszalök—Hajdúböszörmény.
18 ó. 10 p.	Nagyléta—Vértes.
18 ó. 16 p.	Szatmárnémeti (Gyorsmotor.)
20 ó. 27 p.	Füzesabony.
21 ó. 28 p.	Nyiregyháza—Ungvár.
21 ó. 37 p.	Nagyléta—Vértes.
21 ó. 45 p.	Körösmező—Máramarossziget—Szatmárnémeti.
22 ó. 01 p.	Nagyvárad.
22 ó. 31 p.	Budapest nyug. (Sebesvonat.)
2 ó. 55 p.	Püspökladány.

SZEMÉLYSZÁLLÍTÓ VONATOK INDULÁSA Debrecenből

4 ó. 15 p.	Püspökladány—Budapest kelet.
4 ó. 47 p.	Budapest ny. pu. (Sebesvonat.)
5 ó. 05 p.	Nagyléta—Vértes
5 ó. 07 p.	Nyiregyháza—Csap—Szerenes.
5 ó. 08 p.	Füzesabony.
5 ó. 27 p.	Nagyvárad.
5 ó. 37 p.	Szatmárnémeti—Királyháza.
5 ó. 48 p.	Tiszalök.
6 ó. 20 p.	Ungvár.
7 ó. 55 p.	Nyiregyháza—Szerenes—Miskolc.
8 ó. 20 p.	Budapest keleti (Sinautó.)
11 ó. 45 p.	Budapest ny. pu. (Személyvonat.)
11 ó. 50 p.	Szatmárnémeti (Gyorsmotor.)
1 ó. 52 p.	Füzesabony.
13 ó. 56 p.	Nagyléta—Vértes.
14 ó. 30 p.	Máramarossziget.
14 ó. 40 p.	Ungvár.
14 ó. 45 p.	Balmazújváros.
14 ó. 52 p.	Hajdúböszörmény—Tiszalök.
14 ó. 57 p.	Nagyvárad.
16 ó. 05 p.	Nyiregyháza (Sinautó.)
18 ó. 26 p.	Budapest nyug. (Gyorsmotor.)
18 ó. 32 p.	Nagyvárad.
18 ó. 33 p.	Püspökladány.
19 ó. 18 p.	Tiszafüred.
19 ó. 24 p.	Nagyléta—Vértes.
19 ó. 49 p.	Nyiregyháza.
19 ó. 51 p.	Nyirábrány—Érmihályfalva.
22 ó. 41 p.	Szatmárnémeti—Körösmező—Sepsiszentgyörgy

TARTALOM:

Révész Imre: A kollégiumi akció körül
U. S.: Egyházkerületi közgyűlés
T. F.: D. Dr. Révész Imre a Szatmári Népfőiskolán
Nagy Balázs: Lemondjunk-e a stóláról?
I. B.: A lelkészek állami illetményeinek kiszámítása
Hírek az egyházmegyékből — Irodalom — Halottaink —
Kronika — Hivatalos értesítés — Vasuti menetrend — Hirdetések

Debrecen sz. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata. 1943—880

Főzéshez, fürdéshez, szobafűtéshez

A Gáz

a legjobb, legolcsóbb, legtisztább a legkényelmesebb;
a leggyorsabban kezelhető;
melegé pontosan szabályozható;
számlaértéke egy hónappal későbbben fizetendő.

Fűzők, tüzhelyek, autogeyserek, fürdő- és fűtőkályhák olcsón kaphatók.

Díjta a n felvilágosítások, készülékek bemutatása, költségvetés.

BATTHYÁNY-UTCA 17. SZ.
Telefon: 28-53. sz.

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS
VILÁGÍTÁSI VÁLLALATA.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedés
DEBRECEN
TELEFON: 20-06 és 15-48

Alapította:
Sesztina János
1819-ben.

IPARI, MEZŐGAZDASÁGI, HÁZTARTÁSI,
GÁZOLTALMI és LÉGVÉDELMI CIKKEK.

Alföldi Takarékpénztár Debrecenben

Ferenc József-út 16.

Betéteket előnyösen gyümölcsöztet és azonnal kifizet. Kölcsönöket állandóan folyósít. Mint a Futura főbizományosa, foglalkozik a termény-üzlet minden ágával.

TELEFONOK:

Bank: 19-70. és 22-32. Terményszakály: 28-66. szám

Papi palástot és süveget

a közismert, közkedvelt hivatalos O. R. L. E. palástokat jutányos áron készíti

Szénási Sándor

Hódmezővásárhely, Tavasz-u. 20. sz.

JÓ MINŐSÉG! PONTOS MUNKA! KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉTELEK!
Református iparos.

A "TAKARÉKOSSÁG" Kereskedelmi Rt.

kötelékébe tartozó cégek ma is változatlanul feltételek mellett s zavartalanul állanak rendelkezésére mindazon mt. vásárlóknak, kik mindenkor pontos fizetményeik igazolására érvényes vásárlási utalvánnyal rendelkeznek!

ANGSTER JÓZSEF ÉS FIA

ORGONA- ÉS HARMÓNiumGYÁR RT.
PECS, József-u. 30. TELEFON: 17-14.

Fióküzem: Rákospalota, Pázmány-utca 72. sz.

Telefon: Budapest, 494-497. Új orgonák, mindennemű javítás és átépítés. Kiváló hangú harmóniumok. Méltányos feltételek, művészi kivitel.

A Kollégium felsegítésére történt megajánlások és befizetések.

Új megajánlások.

Az 1922-ben érettségizettek alapítványára a következő volt növendékeink tettek ajánlatot: Dr. Bertók Lajos tanár, könyvkereskedő (Debrecen) 100, Hegedűs Kálmán lelkész (Nagykeréki) 100, Dr. Bodor György ügyvéd (Budapest) 50, Nagy Imre földbirtokos (Füzesgyarmat) 200, Dr. Pikó Zsigmond ügyvéd (Füzesgyarmat) 50, Dr. Kiss István orvos (Nyíregyháza) 50, Dr. Daróczy István (Debrecen) 50, Bojtó Ernő mérnök 50, Ladányi László ecetgyáros (Mohács), 100, Dr. Jóna István orvos (Kolozsvár) 100, Dr. Nagy Gyula adótitst (Debrecen) 50, Dr. Gargya Gyula orvos (Hajdúszovát) 100, Szigethy Gyula kollégiumi tanár 100, Dr. Simon Gyula orvos (Pocsaj) 100, Dr. Mitrovics Tibor ügyvéd (Debrecen) 100, Dr. Lévay Béla járásbíró (Margitta) 50, Kiss Gábor állatorvos (Hajdúszoboszló) 100, Gyüre Lajos lelkész (Tiszaszentmárton) 50 P. Összesen 1500 P.

Kaplony: Egyház 7 éven át évi 30 P.	210—
Lovász Béla lelk. 7 éven át évi 30 P.	210—
Fugyivásárhely: Fodor József 1000 P-s alapítványt akar létesíteni	1,000—
Irnay: Egyház évi 60 P-t	300—
Veress Kálmán lelk. évi 50 P-t	250—
Dabolc: Egyház évi 30 P-t	150 P
Köszegremete: Község felajánl	50—
Kisszántó: Egyház évi 20 P-t	120—
Eszenyi Gyula vallásokt.-lelkész, Szalárd. 5 évre	25—

Az 50—1943. püspöki számú körlevélre adott válaszokból tudomásunkra jutott régebbi vagy teljesen új megajánlások.

Alsószabolcsi egyházmegyéből:

Nyíracád: Némedy István lelkész 5 évre	50—
Sáp: Szindy Béla lelkész 1942-től évi 20 P-t	120—
Egyház évi 30 P helyett évi 60 P-t, emelked.	150—
Topa Dezső ig.-tanító évi 10 P	50—
Balogh Sándor tanító évi 10 P-t	50—
Balogh Sándorné tanítónő évi 10 P-t	50—
Tiszay Gyula közs. jegyző évi 10 P-t	50—
Diós Lajos közs. pénztári ellenőr évi 10 P	50—
Ifj. Gyöngyösi Imre gazdálk. évi 10 P-t	50—
Deli Zsigmond „Hangya”-üzletvezető évi 10 P-t	50—
Ónody Sándor gazdálk. évi 10 P-t	50—
Diós Imre ny. közs. pénzt. ell. évi 10 P-t	50—
Dezső Viktor vendéglős évi 10 P-t	50—
Körtvélyesi Géza gazdálk. évi 15 P-t	75—
Gyöngyössi József gazdálk. évi 10 P-t	50—
Ifj. Oláh Mihály gazdálk. évi 10 P-t	50—
Ifj. Hunyadi Zsigmond gazdálk. évi 10 P-t	50—
Oláh József gazdálk. évi 10 P-t	50—
Tiszacsege: Egyház 1942-től 5 évig 50 P-t	250—
Fehér János lelk. 1942-től 6 évig 25 P-t	150—
Tiszanagyfalu: Egyház évi 25 P-t	175—
Nagy Sándor lelk. 1943-tól 5 évig 30 P-t	150—
N N ny. lelkész folyó évre	25—

Beregi egyházmegyéből:

Balazsér: Presbitérium 1943-tól évi 10 P-t	50—
Galgóczy Gyula lelk. 1943-tól évi 10 P-t	50—
Beregárdó: Kallós Béla lelk. 1943-tól évi 25 P-t	125—
Csonkapapi: Illyés István lelk. megajánl	10—
Kisbégány: Korsós József tanító 1942-től évi 10 P-t	60—
Macsola: Balla István lelk. 1943-tól évi 10 P-t	50—

Makkosjánosi: Ruzska Bertalan lelk. 1943-tól évi 10 P-t	50—
Nagyborzsova: Egyház felemeli 161 P-ről	262—
Csonka Imre lelk. 1943-tól évi 10 P-t	50—
Rafajnaújfalú: Szilágyi Endre lelk. 5 évi részl. Község összesen	200—
Tiszakerecseny: Váczy Pál lelk. évi 20 P-t	50—
Presbitérium 1943. évre	100—
	15—

Békésbányai egyházmegyéből:

Battonya: Egyház 1943. évre	15—
Vöröss Lajos lelk. 10 évig évi 10 P-t	100—
Doboz: Egyház évi 50 P-t 7 évig	350—
Fogarassy Jenő lelkész évi 50 P-t	350—
Antal Sándor tanító évi 10 P-t	70—
Csath András tanító	70—
Lukács Tóth Kálmán tanító	70—
Makainé Filep Ilona tanítónő	70—
Laskovich Miklós évi 10, míg szolgál.	175—
Körösladány: Egyház 7 évig évi 25 P-t	600—
Nyakas Sándor évi 100 P 6 évig	60—
Földi Lajos presbiter évi 10 P-t 6 évig	60—
Fóris Sándor közs. ig.-tanító évi 10 P-t	70—
Kovács Gyula igazgatótanító összesen	100—
Nagymajlát: Egyház 5 évi részletben	100—

Bihari egyházmegye:

Bors: Egyház évi 15 P-t	75—
Dohi Árpád lelk. évi 10 P-t	50—
Élesd: Egyház 1943-ra	25—
Vadai Béla 1943-ra	30—
Fugyi: Egyház évi 10 P-t	60—
Danka József lelk. 1943-tól 5 évig 30 P-t	150—
Hegyközszáldobágy: Egyház 1942—43-ban 10—10 P-t	20—
Asztalos Ferenc lelk. évi 12 P-t	72—
Hegyközkovácsi: Egyház 1942-re	21—
Hegyközpályi: Egyház 1942-től évi 25 P-t	150—
Kovács Antal lelk.	25—
Köröskisjénő: Egyház évi 10 P-t	60—
Mezőtelegd: Egyház évi 10 P-t	60—
Mezőtelki: Egyház évi 20 P-t 6 évig	120—
Nagyszántó: egyház évi 20 P-t 5 évig	100—
Eszenyei Béla lelk. évi 20 P-t 5 évig	100—
Kántortanító évi 20 P-t 5 évig	100—
Nagyvárad: Ünnepenként 50 P-t, évi 150 P	750 P
Ezenkívül a legátusnak ünnepenként 150 P-t, évi 450 P és három ünnepi perselypénzt.	*100—
Pósalaka: Egyház 5 évig 20 P-t	*50—
Baresa Mihály 5 évig 10 P-t	500—
Nagyvárad-Velence: Kiss Károly lelkész össz.	60—
Pusztajlak: Egyház 6 évig évi 10 P-t	60—
Facsar Gyula lelk. 6 évig évi 5 P-t	30—
Váradles: Egyház 1942-től évi 10 P-t	60—
Hodor István lelk., ha az egyház a földjét visszakapja, évi 20 P-t	

Debreceni egyházmegyéből:

Vértes: Egyház 7 évig évi 20 P-t	140—
Dobrossy Zoltán lelk. 7 évig évi 20 P-t	140—
Szabó—Bethleni-alapra	140—

* Helyesbítés a Protestáns Lap 1943. 8. szám melléklet 3. oldalához.

Kisszekeres : Egyház 1943-tól évi 20 P-t	100—
Jánk : Leányegyház évi 10 P-t	70—
Mánd : Fekete Antal lelk. az anyakönyvi kiadványok árának 10%-át.	
Óvári : Egyház 1943-ra	50—
Fehér Bertalan lelk. 5 év alatt	250—
Adorján Gusztáv kántortanító 5 év alatt.	150—
Panyola : Egyház 7 évig évi 40 P-t	280—
Szarka Boldizsár 7 évig évi 20 P-t	140—
Penyige : Egyház 175 P helyett	250—
Szantosdob : Egyház 6 évig évi 20 P-t	120—
Bara József lelk. 6 évig évi 20 P-t	120—
Tunyog : Egyház évi 25 P-t	175—
Leóvey Miklós lelkész évi 30 P-t	150—
Vadon Sándor segédlelkész évi 20 P-t	100—
Sápi Ibolya tónó évi 20 P-t	100—
Vetés : Egyház 10 évre évi 30 P-t	300—
Németlh Elemér főgond. 10 évre évi 50 P-t	500—
Dr. Koronka Pál lelk. 10 évre évi 20 P-t	200—
Nagy András áll. tan., kántor 10 évre évi 10	100—
Legnagyobb megajánlások :	
Iványi József presbiter 10 évre évi 5 P-t	50—
Vámosoroszi : Egyház 1943-tól 5 éven át 10 P-t	50—
Inczedy Márton lelk. 5 éven át 20 P-t	100—
Márki János tanító 3 éven át 10 P-t	30—
Staudinger B.-né Mándy Sz. 5 éven át 10 P-t	50—
Bihar : Egyház 1942-re 30 P-t, 1943-ra 50 P-t	80—
Pelbárhida : Egyház 1942-től évi 10 P-t	60—
Érköbölkút : Egyház 1942-től évi 20 P-t	120—
Varga Béla lelk. 1942-től évi 20 P-t	120—
Erdélyi József tanító évi 10 P-t éveken át	60—
Nyüved : Egyház 1942-től évi 50 P-t	300—
Bódy Mihály lelk. 1942-től évi 50 P-t	300—
Sényő : Egyház 7 évre évi 20 P-t	140—
Kiss József lelkész évi 40 P-t 5 évig	200—
Felsőbánya : Egyház 1943-tól évi 10 P-t	50—
Spáczay Árpád lelkész 1943-tól évi 10 P-t	50—
Zsadány : Oláh József tanító	80—
Bályok : Egyház 7 évre évi 50 P-t	350—
Kalmár István lelkész 1943-tól 1947-ig	500—
Szamosassályi : Görömbey Z. lelk. 20 P-t 7 évig	140—
Albis : Egyház 1942-re	30—
Saja Sándor lelkész	30—
Kismajtény : Egyház 1943-ra (többi 5 évre is fog)	40—
Szűcs Antal lelkész	100—
Milota : Egyház 1943-tól 5 évig 10 P-t	50—
Kovács Jenő lelkész szintén	50—
KIE szintén	50—
Királydaróc : Egyház 1943-ra (többire később határoz)	20—
Szabó Géza lelkész	20—
Vedresábrány : Egyház 1943-tól 5 évig 12 P-t	60—
Baresa Sándor lelkész 5 évig 10 P-t	50—
Kiss Jolán tanító 5 évig 5 P-t	25—
Végh József főjegyző	10—
Szamosdara : Kovács Gyula 5 évig 20 P-t	100—
A megajánlások összege ezekkel az új megajánlásokkal elérte 450.000— P-t.	

1943 február 2-től 9-ig postatakarékpénztár útján történt befizetések.

Ref. egyház, Kisvársány, 1941—42	30—
Ref. egyház, Beregsom, 1942	42:86 (85:72)
Kovácsy Kálmán, Debr., 1943 jan.-márc.	15— (150—)
Ary Lajos számv. főnök, Debrecen	10— (160—)
Dr. Szathmári Imre polgm., Mezőtúr	10— (170—)
Lelkész és tanítók, Szentpéterszeg	7—
Czirják Géza lelkész, Túrkeve	10— (230—)
Papp Gyula ny. ig. ttó, B.-nagybajom (Összes megajánlását befizeti.)	125— (175—)
Nagy Márton lelk., Hosszúpályi, 1941	20—
Református egyház, Hosszúpályi	20— (40—)
Szalmáry István tanító, Kunmadaras	4— (42—)
Református egyház, Sáránd, 1941—42	60—
Beregsom: Vallásos estély perselypenze	505—
Nagy Lajos lelk., Sáránd, 1941—42	60—
Fejlesztés Endre, Komádi	12— (24—)
Községi előljáróság, Rafajnaújfalú	15—
Soós András szabó, Debrecen	5— (35—)
Ref. egyház, Hegyközkovácsi, 1942	21—
Református egyház, Ópályi	40—
Szabó Jenő lelkész, Ópályi	40—
Horváth Zoltán lelkész, Mátyus	10— (35—)
Tokaji Gyula, Okány	5— (10—)

Dr. Jóó István, Debrecen, Péterfia-u. 15.	20— (480—)
Református egyház, Mánd	10— (20:10)
Nagy Samu lelkész, Ajak	10—
Sz. Orosz András, Ajak	10—
Ref. egyház, Tiszabездé, 1943	40— (100—)
László Albert lelk., Tiszabездé, 1943	40— (100—)
Horváth Kálmán lelkész, Orosháza	50— (100—)
Losonczy Endre lelkész, H.-vásárhely	20— (540—)
Nagygyörgy Sándor, Hódmezővásárhely	10— (22:70)
Dr. Dalmy Tiborné, Budapest	24— (48—)
Kiss József, Hajdúböszörmény, 1942.	50— (100—)
Református egyház, Konyár	50— (100—)
Rátz Lajos ref. lelkész, Fülesd	40—
Dr. Barsay Károly t. f. ü., Nagyvárad	14— (105:08)
Dr. Jakus Benő, Komárom	10— (70—)
Papp Gábor lelk., Köröstarcsa	4— (84—)
Nagy László lelk., Kisújszállás	3— (33—)
Vargha Béla, Debr., József. kir. h.-u. 8.	5— (130—)
Dr. P. I., Debrecen	5—
Fodor József ref. lelkész, Fugyivásárhely	50— (100—)

Összesen 1,031:91

1943 február 8-tól március 2-ig postatakarékpénztár útján történt befizetések.

Kovács Miklós ref. lelkész, Nyirtass	20— (40—)
Mátyus: Református egyh. gyűjtéséből	19:72 (35:12)
Füzesgyarmat: Ref. egyház 1942-re	20— (40—)
Tekeházai Hitelszövetkezet 1942—43-ra	60— (120—)
Tekeháza: Tornay János lelk. 1943-ra	30— (90—)
Cs. Nagy Dániel lelkész, Ottomány	8— (54—)
Balogh Miklós lelkész, Nagyvársány	200—
Nagyvársány: Ref. egyház 1941-re	100—
Gégyény: Református egyház 1942-re	300— (600—)
Szabó Gyula lelkész, Tiszaszalka	20—
Adományok Tiszaszalkáról	8—
Daday Ákos ig.-tanító, Bihartorda	12— (24—)
Egyszeri adományok, Hajdúhadház	23—
Ref. Leányegyesület, Szabolcs. (Ünnepély jövedelme.)	30—
Bíró László tanító, Békés. (Konf. Leányok Szöv. által rendezett előadás rendezési tiszteletdíja.)	106:28
P. Szabó József, Hajdúhadház	17:14
Fertőszalmási egyház	20— (80—)
Mezőtelegdi egyház 1943-ra	15— (25—)
Román László s.-lelkész, Darvas, 1943-ra	10— (30—)
Péterfia-utcai egyházzrész, Debrecen	150—
Dr. Benkő Géza orsz. gy. képv., Bpest	100— (300—)
Kovács József, Szombathely	3— (63—)
Református egyház, Nádudvar	25— (100—)
Dr. Herpay Gábor, Debrecen	5— (70—)
Losonczy Endre lelk., H.-vásárhely	20— (560—)
Újvárosi Kálmán tanító, Debrecen	3— (69:30)
Dr. Jóó István v. tanácsnok, Debrecen	20— (500—)
Dr. Csáky Lajos főgond., H.-vásárhely	50— (728:64)
Tildy Zoltán lelkész, Szeghalom	100—
Dr. Fráter László alispán, B.-újfalú	5— (120—)
Ary Lajos számv. főtan., Debrecen	10— (170—)
V. Veszprény István, Hajdúhadház	15—
Csernák Béla, Nagyvárad	50— (200—)
Dr. Szakmári Imre polgm., Mezőtúr	10— (180—)
Fekete Gusztáv, Szentpéterszeg	2— (4—)
Fekete Gusztávné, Szentpéterszeg	1— (2—)
Kató István, Szentpéterszeg	1— (2—)
Özy. Zitás Istvánné, Szentpéterszeg	1— (2—)
Mártonffy Béla, Szentpéterszeg	2— (4—)
Dr. Ungváry Antal táblai t. eln., N.-várad	25— (270—)
Czirják Géza lelkész, Túrkeve	10— (240—)
Ref. Nőszövetség ad., Mezőtelegd	15—
Dr. Vértessy István orvos, Harta	15— (375—)
Nagy Lajos vallásoktató-lelk., Békés	20—
Kiss Tamás v. o. lelkész, Nagyvárad	5— (10—)
„Nagyerdőbirtokosság”, Hajdúhadház	500—
„Csereerdőbirtokosság”, Hajdúhadház	200—
Községi tanítótestület, Balmazújváros	11— (362—)
Veszprémi István, Hajdúhadház	30—

Összesen 2,423:14

A Kollégium pénztárába február 8-tól 15-ig történt befizetések.

Dr. Szász Imre esperes, Monostorpályi	200— (400—)
Báthory Gábor ny. tanár, Kiskunhalas	20—

Iriny: Veress Kálmán lelkész	25.—
Irinyi egyház	30.—
Dabóc: Egyház megajánlása	30.—
Egyház perselypénze	12:30
Kósa Rezső	20.—
Nagykakucsi egyház 1942—43	30.—
Nyírmihálydi gyűjtésből	65.—
Köszöregmete	123:50
Éspedig: Egyház 20, Kovács Károly lelk.	
50, Koltra Gyula kántor 10, Dr. Tömöri Lajosné tanítónő 10, presbiterek adománya 33:50 P.	10.— (20.—)
Érmihályfalva: Tóth Zsigmond tan.	40.—
Kiss Károly lelkész, Nagyvárad-Velence	10.— (20.—)
Fegyveres Sándor, Debrecen, Ispotály	50.—
Nagyvárad-Velence nőszövetség	30.—
Kaplony: Egyház 210 P. I. része	30.—
Lovász Béla lelkész 210 P. I. része	10.—
Pusztaiújlak: Egyház	5.—
Facsar Gyula lelkész	10.—
Fugyi egyház, 1942	20.—
Kisszántó egyház, 1942	20.—
Körösnagyharsányi. ref. ifj. egyesület	30.—
Hiripi egyház, 1943	30.—
Összesen	820:80

A kollégiumi pénztárba február 15-től március 9-ig történt befizetések.

Nagykárolyi egyház 1942-re	50.—
Baksa Sándor lelk., Tiszafüred	20.—
Dr. Balogh Jenő konventi v. csn., Bpest	100.— (400.—)
Dr. Kálmán Sándor lelk., H.-bözörmény, 1943-ra	50.— (150.—)
Kriston Elek Szakoly	20.—
Keresztessy József, Szakoly	20.—
Kalicza András, Szakoly	20.—
Körösszakál egyház 1942-re	10.— (20.—)
Szakoly egyház 1942-re	30.— (60.—)
Kajdanó egyház	30.— (50.—)
Nagyszántó egyház 1942-re	20.—
Bíró Gyula lelkész, Nagyecsed	500.—
Nagydobos egyház 1942-re	30:10 (70:10)
Szűcs Endre lelk., K.-szakál, 1942—43.	40.—
Dr. Péter Zoltán tanárk. igazg., Debrecen	10.—
Báthory Gábor ny. tanár, Kiskunhalas	40.— (60.—)
Dr. Sz. Kun Béla egyet. tanár	50.— (1000)
Bodrogközty János tanító, Eötvös-u. 70.	50.— (100.—)
Sípos Pál tanító, Asszonyvásár	10:10
Csóka Béláné tanítónő, Asszonyvásár	10.—
Soós Dezső tan., Tiszapalkonya	4:10 (34:20)
Eszenyi Gyula vallásoktató	10.—
Sényő egyház	20.—

Tar István MÁV-pályamester, Szerencs	12.— (36.—)
Dr. Hódy Béla ügyvéd, v. Báthory István alezredestől fel nem vett ügyvédi tiszteletdíj	30:20
Veress Bálint ny. lelkész	5.— (170.—)
Dr. Hoffer András gimn. tan. 1941-re	59:88
Vetés: Németh Elemér főgondnok	50.—
Egyház	30.—
Dr. Koronka Pál lelkész	20.—
Nagy András áll. tanító, kántor	10.—
Iványi József presbiter	5.—
Dr. Papp Ferenc egyh. ker. felügy., Debr.	20:10

1943 február 6-ig nyugtázva	159,263:63
Postatkpénztár útján II. 2—III. 2-ig	3,455:05
Koll. pénztárba II. 8—III. 9-ig	2,206:78

Összesen 164,925:46

Külön alapokra befizetések.

Dr. Szeremley Béla saját alapra	*(50.— (1632:72)
Szigethy Gyula ének-zene-tanár, Debr., 1922-ben érettségizett	*100.— (525.—)
Tordai Vasady L. ny. tanfelügy. s. alapra	1,000.—
Debr. ref. gimn. tan. saját alapjukra	633:85
Dr. Veress István-alapra	44.— (1260:42)

Hajdúhadházi: 10 P-t Ónodi Géza, 3—3 P-t Csász Ferenc ig., Kiss Gyula, Csiha Gábor, Szabó József; Törökszentmiklósról: 2—2 P-t Butyka Béla, Erdős Lajos, Tóth Béla, Új helyi Mihály (12), Sütő Zoltán; Kántorjánosiából: Horváth Sándor 2 (10), Tóth Béla 10 (20) P-t.

Összesen 1,827:85

Február 6-ig befolyt 15,193:20

Összesen 17,021:05

Végösszeg az akcióra és külön alapí'ványokra 181,947:01

(Zárójelben az eddigi befizetések összege.)

A felajánlásokat és befizetéseket hálásan köszöni a Kollégium igazgatósága.
Debrecen, 1943 március 10.

Jakucs István.

* Előbbi nyugtázásunkban Prot. Lap 1943. évi 8. számához csatolt melléklet 3. oldalán jobbról a 7. és 8. sor felecserelődött és a végösszeg is elcserelődött.